

Vieraat - kenttäbongari ja seuraton
Suomen mestaruus - kiinnostaako?
Banzai faniturnauksessa

BANZINE

II/05

Medianäkyvyyttä

Antti Haapakorva

Veikkausliigan toimitusjohtajaa ei yleensä käy kateeksi, eikä tämä kausi ole tehnyt poikkeusta. Jälleen kauden alla listattiin keskeisiä tavoitteita, joiden avulla jalkapallo löisi Suomessa itsensä yhä enemmän läpi. Medianäkyvyys ja yleisökeskiarvon merkittävä kasvattaminen asetettiin isoiksi päämääriksi, joita kohti taisteltaessa suomifutis pikku hiljaa nostaisi päätään ja lopulta, jossain vaiheessa, syrjäyttäisi junttikendon. Jälkimmäinen taitaa jälleen jäädä haaveeksi ja ensimmäinenkin, näkyvyys mediassa, olisi saanut jäädä toteutumatta. Kirjoittelu on, tietysti aiheesta, keskittynyt Veikkausliigan kannalta mahdollisimman epämiellyttävään asiaan, kun toimittajat ovat onnistuneet kaivamaan yhä merkillisempiä vaiheita sotkusta nimeltä Allianssi. Farssi, tai paremminkin tragedia, nousee väkisinkin juuri siksi asiaksi, joka liigakaudesta 2005 muistetaan.

Tapaus on niin monisyinen ja merkillinen, että sen taustoja ja perimmäisiä totuuksia on turha lähteä tässä spekuloimaan. Yksi asia kuitenkin on varmaa: pelkkä ajatuskin siitä, että joku täysin ulkopuolinen taho pystyy pitämään suomalaista jalkapalloilua tällä tavalla pilkkanaan, tuntuu käsittämättömän vastenmieliseltä ja nöyryyttävältä. Ja vaikka tapaus saataisiinkin nopeasti selvitettyä, näkyvät

jäljet vielä pitkään. Esimerkiksi Vantaan, Suomen mittakaavassa suuren kaupungin asukkaat antavat varmasti hieman jo orastaneen jalkapalloinnostuksensa sulaa samaksi muovimössöksi kuin mistä se yritti noustakin. Eikä heitä siitä voi syyttää. Esimerkiksi Allianssin esitys KuPSia vastaan oli kohun lievästä laantumisesta huolimatta niin aneeminen, puuduttava ja säälittävä, että viiden euron hintainen opiskelijalippukin tuntui ryöväykseltä.

Puhtaasti KuPSin kannalta fiaskolla ei onneksi taida valtavan suurta merkitystä olla, ja se on hyvä. Kausi on edennyt suunnilleen ennakkosuunnitelmien mukaisessa tahdissa, eikä loppukierrosten ohjelmaa voi missään nimessä pitää esteenä sille, etteikö joukkueen sijoitus kauden päättyessä voisi olla tukevasti keskikastissa. Tätä silmällä pitäen ratkaisevat pelit ovat juuri tuloillaan: poroporukat kaatamalla sarjan peräpää jää taakse, ja esimerkiksi Maarianhaminassa taistellaan mieluummin sijoista 7-10 kuin karsijan paikasta. Eikä lopputulos ainakaan kannustuksesta tule kiinni jäämään – siinä määrin hurja joukko Ahvenanmaalle on jälleen suuntaamassa!

Päätoimittaja: Antti Haapakorva

Taitto: Miska Savolainen

Paino: Kopiopojat

Julkaisija: Banzai - KuPSin kannattajat ry
<http://www.banzaikups.net>
banzai@banzaikups.net

Rüpumaton KuPS:n kannattajalehti
4. vuosikerta

Banzine ilmestyy säännöllisen epäsäännöllisesti muutaman kerran vuodessa.

Kaikki ideat, artikkelit, valokuvat ja muu materiaali on tervetullutta.

Puheenjohtajan vaihto - osa II

T: Banzai on toiminut neljä täyttä vuotta, kaksi niistä ry:nä. Mitkä ovat mielestäsi Banzain vahvuudet/ puutteet/mahdollisuudet/uhkakuvat?

H: Minulla on sellainen kuva, että Banzain vahvuuksia ovat osaltaan porukan heterogeenisuus – josta olen saanut kadehtivia kommenttejäkin muiden ryhmien edustajilta – sitoutuneisuus ja aktiivisuus. Toki tämä aktiivisten joukko saisi olla suurempi ja muutenkin potentiaalia pitäisi olla kasvattaa toiminnassa mukana olevien joukkoa – varsinkin Kuopion päässä, onhan jäsenistöstä ollut yli kolmasosa pääkaupunkiseudulta.

Vaikka olemmekin avoimia savolaisia (ja koska välillä kuulee puhuttavan ”sisäpiiriläisyydestä” – mitä en voi ymmärtää), voimme jatkossa pyrkiä tuomaan tätä avoimuuttamme entistä aktiivisemmin esille – kaikkeen pääsee mukaan maksamalla pienen jäsenmaksun. Suurempia uhkakuvia en näe. KuPSin ystävät ovat saaneet kokea sellaisia alamäkiäkin, että tuskin sellaista estettä tulee, että porukka katoaisi kokonaan.

Lisäksi toimintaa turvaa porukan ikäjakaumakin niin, että vaikka jollekin tuleekin välillä esteitä osallistua toimintaan aktiivisemmin, uskon uusia aktiiveja aina löytyvän. Toki koskaan ei saa tuudittautua nykytilaan, vaan aina pitää pyrkiä kehittämään jotakin uutta.

Löydätkö muita vahvuuksia ja/tai heikkouksia toiminnastamme?

T: Alkuun porukassa oli varsinkin aktiiveissa paljon iäkkäämpää, vuosikymmeniä KuPSia kannattaneita henkilöitä. Vuosien varrella nuoret ovat selkeästi aktivoituneet ja alkavat pikkuhiljaa ottaa enemmän vastuuta käytännön toiminnan pyörittämisestä. Alkuperäinen kannustuksen voimavara, ns. ”juniori-osasto” alkaa lähestyä täysi-ikäisyyden rajaa ja sieltä odotan entistä enemmän aktivisteja mukaan. Samoin joka vuosi on tullut uusia ihmisiä uusine ideoineen. Saman suuntauksen toivon jatkuvan edelleen.

Ja yksi voimavara ja toimintamme keskipiste on tietysti todella suosittu nettisivumme ja varsinkin sen keskustelupalsta, jossa noin vuodessa tuli 10.000 viestiä täyteen.

Voimavara on myös se, että toimintamme on ollut sellaista että hyvin erilaiset ihmiset ovat mukaan mahtuneet ja viihtyneet. Banzain jäsenten ikähaarukka lienee alle kymmenestä yli seitsenkymmppiin, ja sama ikäjakauma näkyy myös busseissa vieraspeleihin. Eli kyseessä on oikeasti aktiivista monipuolista porukkaa eikä ns. nimellisjäseniä.

Mukaan kannustamaan, vierasmatkoille ja ilmapiiriä haastelemaan on toki tervetullut, vaikka ei olisi jäsenmaksua maksanutkaan.

Onko uudella hallituksella suunnitteilla muutoksia/uudistuksia Banzain toimintaan?

H: Mitään suurempia muutoksia Banzain toimintaan ei ole tulossa. Pyrimme jatkamaan hyväksi koettua toimintaa ja toki kehittämään aina jotakin uutta. Uskoisin, että pystymme aktivoimaan kuopiolaisia katsojia (ja myös yrityksiä) entistäkin enemmän mukaan toimintaamme. Niin koti- kuin vieras-

peleissä olemme joukkueen tukena ja pyrimme kasvattamaan osaltamme tapahtuman elämyksellisyyttä.

Lähtökohtaisesti järjestämme bussikuljetuksen jokaiseen KuPSin vieraspeliin. Kaikki ovat yhtä tervetulleita mukaan! Jos lähtijöitä ei ole tarpeeksi, yritämme järjestellä henkilöautokimppakyytejä.

Olennainen osa toimintaammehan on internet-kotisivut, joilla tarjoamme erilaista KuPSiin ja jalkapalloon liittyvää materiaalia, kuvalliset otteluraportit peleistä, ”tulospalvelun” otteluista niille, jotka eivät pääse paikalle, sekä vilkasta ja värikästäkin keskustelua sisältävän Banzai-foorumin. Aktivoidumme vuoden jälkeen myös omien fanituotteiden osalta.

T: Banzaisissa on kaiken ikäistä porukkaa ja ammatillisesti laajalta alalta. Mutta

naisia on mukana alle 10% porukasta. Miten tähän voisi vaikuttaa?

H: Tässä on kyllä haastetta – eikä taida olla yksistään meidän ryhmän ongelma. Onhan tietysti muutenkin jalkapallokatsomo varsin miespainotteinen ja sosiaaliset paineet ovat naisten kohdalla varmasti vieläkin suuremmat eläytymis-

tä vastaan – vaikka naissukupuoli onkin tunteikkaampi, näin ainakin väitetään – mutta tämä ei tietenkään saisi olla este. Eiköhän

tässäkin vaadittaisi vain niitä paria aloitteentekijää, jotka tulisivat avaamaan ovet entistäkin näkyvämmiin. Täytyy myös muistaa, että ei se kannattaminen tarkoita sitä, että täytyy huutaa ”kurkku suorana”. Jokainen voi osallistua kannustamiseen ja tunnelman nostamiseen sopivaksi katsomallaan tavalla – esimerkkinä pukeutuminen, lippujen heiluttaminen, taputtaminen, laulaminen,...

Sinulla on varmasti hyviä ideoita!?

T: Jospa väistyvä ja uusi puheenjohtaja poseeraisivat etusivulla ilman paitaa, jopa heräisi kiinnostus kauniimmassa sukupuolessa...

Toki Banzaisissa on ollut muutamia naisia mukana alusta asti, jotkut ihan näkyvästikin. Ehkä junioriosasto hieman vielä varttuessaan tuo tyttöystävänsä avaamaan lopullisesti pään naisten invaasiolle.

“Banzain jäsenten ikähaarukka lienee alle kymmenestä yli seitsenkymmppiin, ja sama ikäjakauma näkyy myös busseissa vieraspeleihin.”

- TYKKI!

Seuraatko muuten muita lajeja kuin jalkapalloa aktiivisesti?

H: Kuten jo tuossa edellä tuli ilmi seuraan urheilua laajemminkin innokkaana penkkiurheilijana. Viime vuosina selkeä paino on kuitenkin ollut jalkapallossa. Maaningalta kotoisin olevana tuli tietysti seurattua pesäpalloa, mutta laji sai jäädä kuuluisien sopupelien jälkeen. Jääkiekkoa – tästä jotkut näkee punaista – on tullut seurailtua aktiivisemmin jo Maaningan ajoista lähtien. Olihan KalPallakin menestyksen vuodet silloin menossa. Edelleen minut löytää katsomasta naapuriseuramme otteita, mutta ei lajiin kyllä osaa suhtautua ja eläytyä yhtä intohimoisesti kuin jalkapalloon. Toki minuun törmää

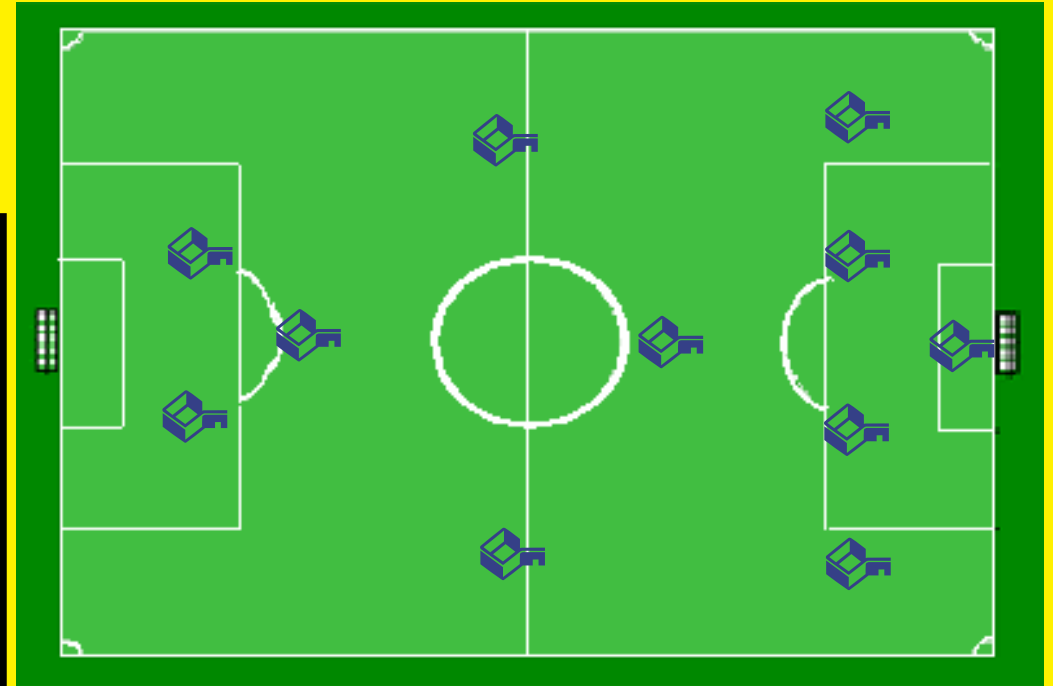
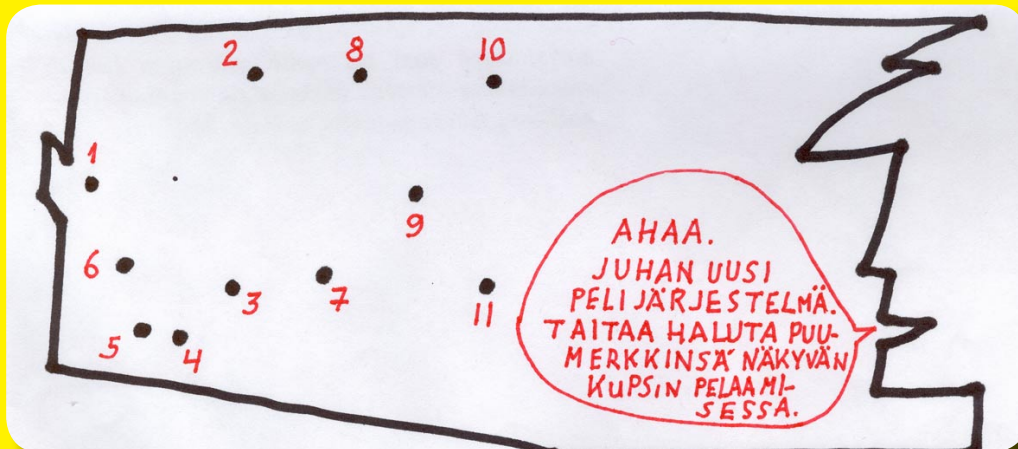
hihtokatsomostakin, esim. syksyn yleisurheilun MM-kisojen katsomosta,...

T: Itsekin olen, ja varsinkin nuorempana olin, varsinainen multikannattaja. KuPS on aina ollut ykkönen, mutta KalPaa, Puijon kisoja ja vaikkapa esim. silloin tällöin pesäpalloakin Siilinjärvellä tuli seurattua. Mutta mitä enemmän ikää (=jostain syystä aina vain vähemmän aikaa) on tullut, sitä suuremman osan urheiluseurannastani on täyttänyt jalkapallo. Mutta minkään urheilun vihaajaksi en voi tunnustautua, valitkoon kukin lajinsa vapaasti. (Fiksut toki valitsevat futiksen...)

H: Väistyvän piällysmiehen terveiset?

T: KuPS on aina KuPS. Banzai!

Kannattaja Pantsainen

AVAINPELAAJA OMALLA KENTÄLLÄÄN

*elämän eri vaiheisiin
kodiksi juuri sinulle*

Kenttien kerääjä

Kimmo

Forza HJK:n ja Maajoukkueen kannattajien jäsen

Kun minua pyydettiin kirjoittamaan jalkapallokenttien bongauksesta, tuli mieleeni kaksi asiaa. Olenko oikeastaan kenttien bongaaaja, vaikka niitä paljon onkin tullut kierrettyä, mutta kun käy paljon peleissä, niin uusia kenttiä tulee väkisinkin nähtyä. Toinen asia oli Ilta-Sanomissa ollut juttu jostain saksalaispojasta, joka oli Suomessa bongaamassa kenttiä. Täsmälliset saksalaiset olivatkin kehittäneet tiukat kriteerit sille, milloin kenttä on bongattu. Kaveri asui keskellä Eurooppaa, josta on naurettavan helppoa päästä mihin vain, ja sillä oli jotain kahdeksan käytyä maata ja 50 kenttää. Mutta kun Saksasta asti joku tulee katsomaan Suomeen jalkapalloa niin pitäähän IS:n tehdä juttu. Tämä juttu kirvoitti FF:lläkin sitten kenttäbongauksen kriteereistä jonkinmoista keskustelua, jota oli hauskaa seurata.

Mitkä kriteerit bongaukseen sitten ovat? Vapaamielisenä kenttäbongarina ajattelen, että kukin päättäköön omat kriteerinsä. Enhän ole edes listaa saanut aikaiseksi omista käynneistäni, joskin muistan ne kyllä ilmankin. Tosin määrä täytyy vain arvioida. Maapisteet olen laskenut, mutta kenttäpisteet ovat sitten vähän arvioijasta kiinni. Pitääkö kentällä

käynnin saavuttaakseen nähdä siellä peli ja minkä tasoinen peli riittää? Kelpaako kuutosdivisioona tai harjoitusottelu? Pitääkö kyseessä olla jalkapallopelle omistettu areena, vai riittääkö yleisurheilukenttä?

Niin moni suurseurakin pelaa juoksuratojen reunustamalla kentällä, että siitä ei ainakaan pitäisi olla kiinni (Juventus, Bayern München, vanha Wembley jne.). Sarjatason riittävyys taas taitaa olla jokaisen omasta tulkinnasta kiinni. Miksi maajoukkueiden harjoitusottelu kelpaa, mutta kakkosen ei? Eli eiköhän ottelu, jossa on tuomari, olisi hyvä kriteeri. Silloin harjoitus ei riittäisi kentän bongaukseen.

Pitääkö kentällä olla peli? Kyllä oikeastaan, vaikka välillä mielikuvitus saattaakin luoda paremmat puitteet ennen kuin julma totuus yleisömäärästä tai tunnelmasta on todettavissa. Silti tyhjällä stadionilla sielun pohjalle jää itämään haave nähdä peli vielä täälläkin.

Englannissa reissatessa joka toinen tienviitta muistuttaa Englannin liigasta, joten mahdollisissa yöpymispaikoissa olen yleensä etsinyt kentän näkyvilleen, eikä siellä aina ole ollut edes portit

auki. Jos sisään ei pääse, niin sitä ei oikein tunne käyneensä oikeasti paikalla. Parhaimmillaan on ollut jonkun Stamford Bridgen (ennen Chelseaan kulta-aikoja) keskiympyrässä, kun kukaan ei poiskaan tullut ajamaan ja portit olivat auki. Silloin kyllä tunsin käyneensä sillä kentällä, vaikkei peliä ole nähnytään. Toiset keräävät kirkkoja ja toiset jalkapallokenttiä, kukin mielenkiintonsa ohjaamina. Kauniina kesäyönä Juuan kakkosdivarikenttäkin oli ajamisen arvoinen, vaikka kotiinmenoon se teki aikamoisen mutkan. Siellä ei ollut edes aita estämässä kokemusta. Peliä en ole nähnyt siellä vielä tänä päivänäkään. Juuka takaisin kakkoseen heti, niin tällä kertaa en enää missaa sitä kotonaan. Ja Hammarland voisi nousta kakkoseen (johtaa Turun piirin kolmosta).

Belfastissa kurkittuani heinää ja kedon kukkasia kasvavaa Cliftonvillen kenttää portin raosta, seuran harmaahiuksinen presidentti sattui pysäköimään samaan aikaan BMW:tään ja kysyi olenko kiinnostunut heidän seurastaan. Kun vastasin myöntävästi ja kerroin mistä olen, niin sain henkilökohtaisen stadionkierroksen ja näin social clubit ja palkintokaapit ja kansainvälisten otteluiden viirit, samalla kun seuran historia esiteltiin (Pohjois-Irlannin vanhin seura ja liigan perustajajäseniä). Sen lisäksi antoisaa keskustelua jalkapallosta Ulsterissä, Suomessa ja ihan vain yleensä. Lisäksi hän heitti autollaan minut toisen liigaseuran Crusadersin kentälle. Jalkapallo on kansainvälinen kieli ja tällä

kertaa kannatti olla kiinnostunut kentistä. Samantyyppisiä tapauksia on ainakin Lissabonista ja Glasgowista.

Jalkapallo-otteluun on monia syitä mennä, mutta onko kenttä yksi niistä? Nyt kun KuPS on muuttanut kotikenttäänsä, niin vieraspelireissuja muilla liigapaikkakunnilla on ainakin Kotkassa mainostettu tyyliin "Lähde korokkaamaan uusi Kuopion keskuskenttä". Samoin Maarianhaminan reissut ovat olleet tällä kaudella suosituimpia vierasmatkoja varmaan jokseenkin kaikilla vieraspelejä kiertävillä ryhmillä. Toisinaan uusi kenttä antaa siis selvästi lisämotivaatiota matkapäättöstä tehtäessä.

Muistelenpa vielä edesmenneitä liigakenttiä. Olen pyrkinyt näkemään kakkoskentillä pelattuja kotiotteluita harvinaisuuksina ja tällöin olen ollut kotimaassa lähimpänä kenttäbongausta. Liigassa ei enää edes kauden alussa pääse näkemään erikoisuuksia, kun hiekkakentät on kielletty pelialustana. Typerää, sillä hiekkahan on suomalaisempi pelialusta kuin nurmi, saati sitten tekonurmi. Niinpä legendaarinen Lapinaukea jäi kuittaamatta.

Muutamia erikoisuuksia tulee mieleen ja näissä tapauksissa ainakin vierailun ajoitus on ollut riippuvainen juuri erikoisesta kentästä eikä vierasjoukkueella ole ollut silloin mitään väliä. Näitä ovat olleet mm. Haka Apialla, Atlantis Myyrmäen yleisurheilukentällä, Allianssi

Tikkurilassa, KTP (tai vastaava) Puistolassa ja Jaro Länsikentällä, FinnPa Myyrmäessä (ennen Pohjola-stadionia), Jokerit Pallokentällä ja HJK Leppävaarassa ja Myyrmäessä. Alemmissa sarjoissa näitä on vaikka kuinka. Yleensä syynä on ollut kenttäremontti tai lähestyvät arvokisat, jotka ovat sulkeneet varsinaisen kentän.

Lisäksi osa on vaihtanut kotikenttää, kuten HJK (Olympiastadion/Pallokenttä/Finnair-stadion), Jokerit (Olympiastadion/Finnair-stadion), FinnPa (Olympiastadion/Finnair-stadion), MyPa (Urheilukenttä/Stadion), Ilves, TPV ja TamU (Ratina/Tammela), Reipas, Kuusysi, ja FC Lahti (Lahden Stadion/Kisapuisto) ja nyt sitten KuPS. Nostalgikkona olen surullinen Vänärin siirtymisestä ex-liigakentäksi, koska paikkana siinä on niin paljon historiaa takana ja ympäristönä se on ainutlaatuinen. No Keskuskentältä sentään näkee Väinöläniemen kentän, kun kiipeää tarpeeksi ylös. Siellä on myös lähin tulostaulu.

Pois vaipuneita liigakenttiä tulee omalta kiertoajaltani mieleen Kuusankoski (Kumu), Oulun Raatti (OTP, FC Oulu), Kokkolan keskuskenttä (KPV), Kauriala (FC HML), Seinäjoen keskuskenttä (TP-Seinäjoki), Porin Stadion (PPT/Jazz), Hietalahti (VPS), Velodromi (Ponnistus), Urski (MP, FC Mikkelä), PK-35 (Pukinmäki). Osa nähtäneen vielä tulevaisuudessa liigassa, mutta osaa ei taatusti koskaan. Kentistä vain Hietalahti,

Kauriala ja Pori kelpaisivat sellaisenaan Veikkausliigaan.

Cup on nykymuodossaan loistava mahdollisuus nähdä kenttiä, joilla ei muuten tulisi käytyä. Varsinkin lahtelaiset ovat onnistuneet arvunnoissa pääsemään eksoottisille vierasreissuille. Helsingin seudulla ongelmana on juuttuminen paikallisvastustajiin, sillä joukkueita on niin paljon. Tänä vuonna sentään pääsi Orimattilaan. Banzaila on vuosittain paljon paremmat mahdollisuudet päästä vilkastuttamaan jonkun pikkukunnan elämää, kuin vaikkapa Forzalla.

Kakkosen supistaminen kolmilohkoiseksi parantaa myös kakkosen tasoa, joka on minun mieleiseni ratkaisu. Onhan kakkonen aina ollut erikoisemmassa omassa jalkapalloharrastuksessani, vaikka viime kaudella kävin poikkeuksellisesti myös kaikkien ykkösen seurojen kotiottelussa. Tällä kaudella maajoukkueen vieraspelit (kaikki tässä karsinnassa on tullut käytyä) ja naisten EM-kisat tekivät ison loven kotimaisen palloilun seuraamiseen, mutta eihän joka kausi voi olla samanlainen.

Kenttien kerääminen ei ole jalkapallossa tärkeintä, mutta varsinkin ulkomailla menee mieluummin sellaiseen peliin,

jossa molempien joukkueiden lisäksi myös kenttä on uusi tuttavuus. Muistakaa, että jalkapallo ei ole TV-laji, vaan on tarkoitettu seurattavaksi paikan päällä. Minulle Suomen kakkonen on tärkeämpi sarja, kuin TV:n Championsliiga.

Ja alun kysymykseen vastauksena: ilmeisesti olen sivutoiminen kentänbongaaaja, mutta saksalainen järjestelmällisyys on vienyt siitäkin ilon. 23. ja 24. maapiste odottaa kuitenkin

Makedoniassa ja Andorrassa, kun katselen heidän maajoukkueidensa jäämistä Jyrän alle. Kenttäpisteitä en valitettavasti viitsinyt laskea edes tätä juttua varten.

Nähdään kentillä ja Suomen pannuhuoneissa!

Mitä jos olisi pankki, jossa on kysymys muustakin kuin rahasta?

Tapiola on asiakkaiden omistama. Siksi sen pankkipalvelutkin hyödyttävät vain asiakkaita, ei ketään muita.

Palvelemme sinua osoitteessa www.tapiola.fi sekä toimistoissamme.

TAPIOLA

Vakuutukset. Säästäminen ja sijoittaminen. Pankkipalvelut.

Kausi Jazzin kanssa

Mika, D3

Kausi 2004 oli porilaisen jalkapalloilun viimeinen todellinen ääripäiden vuosi. Vuosia kestänyt, rikosepäilyistä ja veronkierron paljastumisesta alkanut via dolorosa tuli päätökseen periaatteessa FC Jazzin pudottua ykkösdivariin vahvojen tunteiden sävyttämänä lokakuuisena lauuantaina ja käytännössä viimeistään konkurssin varmistuttua tammikuun lopussa 2005. Kauteen mahtui paitsi suurta surua ja vihaa seuran tuhonneita talousrikollisia kohtaan, myös iloa siitä miten loimme käytännössä tyhjästä kannattajaryhmä D3:n ja kuinka pystyimme synnyttämään tunnelmaa aiemmin vain tuulen tuivertamalle Porin stadionille. Kun kauden avausottelussa on kaksi äänekästä kannustajaa ja kauden päätöksessä pääluku on jo useita kymmeniä, ei voi olla muuta kuin tyytyväinen siihen mitä ehdimme tekemään. Samalla mielessä kummittelee päivästä toiseen kysymys siitä, mihin asti olisimme päässeet jos olisimme saaneet toimia ja rakentaa porilaista kannatuskulttuuria pidempään. Toki perinteikkään seuran kuolema kirpaisee aina, mutta vielä ikävämältä se tuntuu kun joukkueella on pääsylipun ja makkaran ostamisella seuraa tukevan katsojan lisäksi kannattajia jotka

“On suorastaan ironista että FC Jazz pelasi huonoimman kautensa silloin kun se sai eniten tukea ja kannustusta.”

käyttävät paljon rahaa ja aikaa joukkueen tukemiseen niin kotona kuin vierasotteluissakin.

On suorastaan ironista että FC Jazz pelasi huonoimman kautensa silloin kun se sai eniten tukea ja kannustusta. Suurin osa pelaajista oli seuran omia kasvatteja ja kauden päätös sattui jokaikiseen paljon. Vaikka palkkojen kanssa oli ongelmia vuodesta toiseen ja pelit päättyivät usein tappioon, pelaajat pysyivät Porissa koska joukkueessa oli ainutlaatuinen henki. Sitä samaa henkeä on mahdotonta enää ikinä saada mihinkään toiseen joukkueeseen, eikä myöskään minulle kannattajana voi syntyä samanlaista sidettä enää koskaan uudelleen.

Meistä kukaan ei varmasti kadu niitä satoja euroja ja tunteja jotka meni lippuihin, banderolleihin ja muuhun kannatus toimintaan, päinvastoin. Koen olevani todella harvinaisessa asemassa että sain olla mukana edes yhden kauden ja elää vuoden ajan päivästä toiseen

lähellä joukkuetta ja olla osa sitä yhteisöä jonka me todelliset kannattajat muodostimme. Suurin osa ihmisistä tuskin ikinä saa kokea vastaavia tunteita kuin ne kannattajat jotka matkaavat joukkueensa mukana ja elävät sen rytmissä, toivottavasti vain useimmat heistä saavat tehdä sitä pidempään kuin me. Ikäväkyllä meitä on vielä kovin vähän ja se näkyy jatkuvasti median ja suuren yleisön ymmärtämättömyytenä ja tietämättöminä kommentteina. Suunta on kuitenkin koko ajan kohti isompia kannattajaryhmiä ja fanaattisempia kannattajia, liike on hidasta mutta onneksi se ei näytä olevan pysähtymässä.

D3 oli minulle paitsi tärkeä kanava näyttää miten sitoutunut olen joukkueeseen ja tapa kannattaa mahdollisimman voimakkaasti omiani, myös keino yrittää viedä suomalaista jalkapallo- ja kannattajakulttuuria eteenpäin. Sanomattakin lienee selvää että kannattajakulttuuria ei voi rakentaa jos ei ole enää omaa joukkuettakaan, en myöskään koe esimerkiksi maajoukkuetta tai sen kannattamista laisinkaan niin vahvana asiana että eläisin sen kanssa vuoden jokaisena päivänä. D3 pirstaloitui konkurssipäätöksen jälkeen, muutamat siirtyivät kannattamaan seuraavaa potentiaalista porilaista huippujoukkuetta Popaa mutta moni päätti myös siirtyä seuraamaan jalkapalloa ilman varsinaisia siteitä mihinkään yksittäiseen joukkueeseen. Minun on ollut vaikea ymmärtää tapaa jolla monet unohtivat

Jazzin ja sen miten me vannoimme sen nimeen ja siirtyivät suoraan toisen joukkueen riveihin ilman todellista suruaikaa. Mielestäni kannattamisessa ei ole kyse siitä että pääsee huutamaan ja purkamaan aggressioitaan jalkapallokentille, vaan todellisista tunnesiteistä ja rakkaudesta omaa seuraa kohtaan.

Päätin jo keväällä että pyrin seuraamaan jalkapalloa edelleen paikanpäällä vähintään niin paljon kuin ennenkin, ainakin 30 ottelua kauden aikana, ja viemään suomalaista jalkapallokulttuuria omalta osaltani eteenpäin näkymällä kasvavissa yleisö määrissä. Mielestäni se on paras keino jolla “seuraton” jalkapallon rakastaja voi vaikuttaa ja antaa signaalin tuestaan, ei vain yksittäisille joukkueille vaan suomalaiselle jalkapalloilulle yleensä, alasarjoista liigaan. Olen huolestuneena seurannut Suomen cupin alennustilaa ja suoranaista halveksuntaa futisväen keskuudessa ja yritänkin muuttaa tilannetta omalla pienellä panoksellani ja pyrin näkemään cupin jokaisella kierroksella ainakin yhden ottelun. Kotimainen futismatkailu myös ilman fanibussia avartaa ja voin aivan tosissani sanoa että rangaistuspot kukilpailuun venyvä kolmosdivarijengien cup-taistelu on monesti jännittävämpää kuin liigataistot. Käykää matseissa ja osoittakaa tukenne, vaikka ette jollekin tietylle seuralle niin suomalaiselle jalkapalloilulle yleensä.

Veikkausliigan kannattajaryhmien turnaus

Harri

Ensimmäinen Veikkausliigan kannattajaryhmien välinen turnaus pelattiin Myllykoskella 9.7. Mukana olivat Banzain lisäksi MyPassion, FCLK, Alligaattorit ja FC KooTeePee Fan Club. Turnauksessa kaikki osallistujat pelasivat toisiaan vastaan. Pelit käytiin 20 minuutin mittaisina pienellä kentällä. Maksimissaan 14 hengen joukkueista kentällä oli 1+6 kerrallaan.

Banzailta turnaukseen suunnisti taisteluhenkinen 12 banzain iskuryhmä, joka koostui niin Kuopion, Karjalan kuin pääkaupunkiseudun osastoista. Mukana olivat Ras, Bolu, Harri, Juuso, 42Wolves, JH, Jussi, BubbleBlower, Hän, joka tietää, Pave, Jaakko ja Ronny. Banzai oli muuten viimeistellyt kuvionsa lupaavasti pelaamalla edeltävänä lauantaina E-Teamia vastaan. Ottelu päättyi keskustentän stadionilla Banzain 0–7 -tappioon.

Banzai avasi turnauksen omalta osaltaan toisessa ottelussa kohtaamalla FC KooTeePeen fanit. Kotkalaiset olivat hiukan ylilatautuneita ja Fair Play -hengestä ei ollut tietoa, kun Banzain sukille tultiin, mutta toisaalta itkettiin pienemmästäkin kontaktista ahtaajaa kohtaan. Tämä kuumensi tunnelmat siihen pisteeseen, että molemmilta joukkueilta ajettiin yksi pelaaja ulos suoralla punaisella kortilla. Kentälle syntyneestä tilasta huolimatta

maaleja ei syntynyt ja lopputuloksena oli 0–0.

Toiseen otteluun Banzai joutui lähtemään melkoisesti heikentyneenä – tai tiedä sitten – kun kokoonpanosta puuttui punaisen kortin saanut pelaaja sekä jo ensimmäisessä ottelussa pelikyvyttömyytensä todenneet Bolu ja Harri. Vastassa oli FCLK. Ottelussa pelattiin kovaa mutta reilusti. Banzain onnistui tehdä 1–0 -voittoon johtanut maali. Maali syntyi JH:n komeasta kaukovedosta, johon vastustajan puolustaja onnistui vain hipaisemaan päällään. Jussi suoritti tärkeää maalivahdin häirintää tilanteessa.

Kolmannessa ottelussa Banzai kohtasi yhteismaalein 0-13 kaksi aikaisempaa otteluaan hävinneen Alligaattorit. Banzai sortui hiukan vastustajan ”belgialaisyyliseen” kävelyvauhtiin mukanaan menemiseen tai sitten hyökkäys otti paineita ollen varsin tehoton. Kuitenkin tärkein eli voitto tuli 2–0 -lukemin maalintekijöiden ollessa Juuso ja Jaakko. Puolustus kuitenkin piti edelleen niin, että päästettyjen maalien sarake näytti puhdasta nollaa. Viimeisimpänä lukkona oli välillä huippupelastuksia tehnyt maali-vahti Ras.

Neljännän ottelun alla tilanne oli se, että pelaamalla vähintään tasan MyPassionin

kanssa Banzai voittaisi koko turnauksen, mutta tappion myötä Banzai olisi todennäköisesti vasta neljäs. Banzai ei kuitenkaan lähtenyt varmistelemaan puolustuksen kautta, vaan pyrki rakentelemaan vahvoja hyökkäyskuvioita. Ottelussa Banzailta olikin enemmän vaarallisia maalintekopaikkoja. Kuitenkin puolustukselle sattui ratkaiseva nukahdus niin, että MyPassion pääsi kuittaamaan 1–0 -voiton.

Tappion seurauksena Banzai oli neljäs, vaikka päästettyjä maaleja olikin vain yksi. Tämä harmitti – ainakin joitakin – ja aiheutti paljon spekulatioita illan mittaan. Turnauksen järjestäjät julistivat MyPassionin voittajaksi, vaikka Palloliiton sääntöjä osaat huomaattivatkin myöhemmin – liian myöhään – että loppujärjestyksen pitäisi määräytyä tasapisteissä olevien keskinäisten otteluiden maalien perusteella, jolloin FCLK olisi ollut mestari, MyPassion toinen, Banzai kolmas ja Kotka neljäs.

Turnauksen jälkeen seurasimme Kymenlaakson paikallispelin MyPa–FC KooTeePee, jossa Banzain osasto keskittyi Iljan tsemppaamiseen. Veikkausliigan ottelun jälkeen suuntasimme Kouvolaan, josta etsimme onnistuneesti ruokapaikan. Tämän jälkeen porukka oli jo lähdössä kohti Savoaa, mutta onnistui kuitenkin ”jumiutumaan” Kouvolaan järjestettyyn illanviettoon, jossa jaettiin turnauksen palkinnot – Fair Play -joukkue oli Alligaattorit – ja kuultiin Jan Waldenia. Paikalla

käytiin mielenkiintoinen keskustelu Palloliiton toimista kannattajia kohtaan versus Veikkausliigan markkinoinnista teemalla ”Tunnusta väriä!”

Kun kiivain sananvaihto oli käyty, Banzai lähti tien päälle ja kohti Kuopiota. Matkalla huolehdittiin toki riittävin pysähdyksin niin nestetasapainon palautuksesta kuin liiallisen nesteen poistamisesta – poikkeamalla mm. Leppävirralla, Mikkelissä, enkä edes muista missä...

Kaiken kaikkiaan turnaus oli oikein positiivinen niin pelillisesti kuin mm. muiden kannattajien tapaamisen kannalta. Vaikka jokaisella onkin omat värinsä, on mukava välillä kohdata ”ei niin vakavissa” -merkeissä ja keskustella esimerkiksi kaikkia kannattajia koskevista määräyksistä ja tapahtumista otteluissa. Toivotaan, että jatkoa seuraa. Esimerkiksi Banzai on ilmaissut halunsa järjestää turnaus ensi vuonna Kuopiossa. Hyökkäyskuvioiden rakentelu alkakoon jo. Kuopiossa palloa on potkittu ja potkitaan keskiviikkoisin ja lauantaisin höntsyilyissä, joihin kaikki ovat tervetulleita. Katso lisätietoa Banzai-foorumilta.

Tulokset:

MyPassion FC - Alligaattorit 8 - 0
Banzai KuPS - FC KooTeePee fanit 0 - 0
FCLK - MyPassion FC 2 - 2
FC KooTeePee fanit - Alligaattorit 5 - 0

Banzai KuPS - FCLK 1 - 0
MyPassion FC - FC KooTeePee fanit 0 - 1
Alligaattorit - Banzai KuPS 0 - 2
FC KooTeePee fanit - FCLK 0 - 3
Banzai KuPS - MyPassion FC 0 - 1
FCLK - Alligaattorit 3 - 0

Sarjataulukko:

1. MyPassion FC	2-1-1 11-3-7
2. FCLK	2-1-1 8-3-7
3. KooTeePee fanit	2-1-1 6-3-7
4. Banzai KuPS	2-1-1 3-1-7
5. Alligaattorit	0-0-4 0-18-0

Uusi Keskuskenttä käyttöön

Harri

Vihdoin heinäkuun alussa koitti se päivä, jolloin kuopiolainen jalkapallo pääsi virallisestikin uuteen kotiinsa. Johtuen kevään säästä myöhästyi stadionin valmistuminen vajaalla kuukaudella, koska puurakenteen päälle ei päästy levittämään suojamassaa. Täytyy kuitenkin todeta heti alkuun, että kyllä kannatti odottaa.

2700-paikkainen katsomo-osa on aivan kentän äärellä ja alinkin rivi on korkealla. Johtuen kustannusrajoitteesta tietyillä paikoilla kattoa kannattelevat pylväät häiritsevät hiukan seuraamista, mutta siinäpä ne negatiiviset seikat ovatkin. Katsomon alta löytyy Palloliiton Itä-Suomen piirin ja seurojen toimistot. Pukuhuoneita suihkuineen on neljä kappaletta huoltotilojen, kuntosalin ja saunan lisäksi. Pelaajia ja katsojia palvelevat Rolls-hampurilaisravintola ja Hard Sport Bar.

Itse jalkapallonurmesta on tullut positiivista palautetta – myös vieraileilta joukkueilta. Kaukana ovat nyt Väinölänniemelle ominaiset muhkurat. Tulostaulu puuttuu, mutta peliähän sinne tullaankin seuraamaan – ja eiköhän tulostaulu tule jollakin aikataululla. Pääkatsomoa vastapäätä on vain pieni putkikatsomo, mutta kenttää ympäröivälle rinteille mahtuu hyvin seisomaan.

Kuplahallin puoleisessa päädyssä on betoniportaot, jotka muodostavat ns. Banzai-katsomon. Katsomon pääportinpuoleinen laita onkin Banzain kotipaikka, josta on myös lyhyt matka HSB:n isolle, ottelun seuraamisen mahdollistavalle terassille. Banzai-katsomosta on mukava kannustaa joukkuetta ja hiukan hiillostaa vastustajan maalivahtiakin.

Kentän vihkimisen suoritti puhemies Paavo Lipponen 3.7. pelatun FC Haka-ottelun aluksi. Banzaiakin oli päättänyt panostaa tähän merkittävään otteluun. Aloitimme askareet kuusi tuntia ennen ottelun alkamista eikä aikaa ollut yhtään liikaa. Jaoimme vajaat 1500 mosaiikin palasta pääkatsomon keskiosaan niin, että keltaiselle pohjalle muodostui musta ”KuPS”-sana joukkueiden esittelyn ajaksi. Kiitos katsojille aktiivisesta osallistumisesta! Lisäksi koristelimme muuta stadion aluetta 500 keltaisella ilmapallolla. Kiitos kuuluu myös yhteistyökumppaneillemme – ilmapallojen osalta erityisesti Kuopion Energialle.

Lipunmyyntikapasiteetti on rajallinen ja lisäksi myyntiä hidastaa paikanvalinta. Niinpä onkin toivottavaa, että katsojat ostavat lippunsa etukäteen esimerkiksi KuPSin toimistolta tai mistä tahansa Lippupalvelun myyntipisteestä.

Itse ottelutapahtumat eivät koostu stadionalueellakaan pelkästä ottelusta, vaan HSB:ssä on mukava spekuloida tulevaa peliä jo hyvissä ajoin. Ottelun jälkeen myös jälkipelejä voi käydä HSB:ssä seuraamalla televisiosta lehdistötilaisuutta ja kuuntelemalla liveinä valmentajan ja pelaajan kommentteja. Iloksenne yleisön entistäkin suurempaa aktivoitumista on ollut havaittavissa. Mielestäni taustamusiikin soittamisen voisikin jättää pois ja antaa yleisön elää spontaanisti pelissä mukana.

Muutaman vuoden päästä voimme toivottavasti todeta myös urheilullisen menestyksen puolesta, että uusi

keskuskenttä on palvellut hyvin. Keskuskentän alue takaa nyt jalkapalloilijoille erinomaiset harjoittelupuitteet ympäri vuoden. Kun vielä ympäröivät oppilaitokset – Pohjois-Savon urheiluakatemia koordinoitessa – mahdollistavat panostamisen myös opiskeluun, uskoisi nuoria lupauksia houkuttelevien olosuhteiden olevan kunnossa.

Kunhan itse kukin opimme stadionin, saamme tulostaulun ja hiukan enemmän vastakatsomoa, on meillä kaikilla jalkapallon ystävillä vieläkin upeampi koti, jossa voimme nauttia hienoista ja tunnelmallisista tapahtumista.

Suomen mestaruus - ketä kiinnostaa?

Jarkki

KuPSin viimeisimmästä mestaruudesta on vierähtänyt jo lähes kolmekymmentä vuotta. 70 -luvun kultaisina vuosina hoppeekin oli häppee. Noina aikoina ensimmäisiä pelejäan seuranneeseen pikkupoikaan mestaruustaistot tekivät lähtemättömän vaikutuksen. Vielä tänäkin päivänä menestyksen vuosien muistot saavat sisälläni asuvan, KuPSia kannattavan pikkupojan haaveilemaan uusista pokaaleista.

Maailma on kuitenkin muuttunut. Enää mestaruuksia ei ratkota pelkästään hyvällä juniorityöllä ja kasvattajaseuraan sitoutuneilla pelimiehillä. Pelaajien, valmentajien ja muiden taustahenkilöiden taito- ja tietotaso on kehittynyt, eikä kentällä pärjää enää sivutoimiset, muusta työstä elantonsa saavat pelurit. Pelaaminen on täysipäiväistä työtä, josta pelimiesten on saatava oma ja perheen toimeentulo. Maailmalla jalkapallo on onnistuttu kaupallistamaan hyvällä menestyksellä, ja suurseuroilla on vara maksaa pelaajilleen päätähuimaavia palkkoja. Palkkioiden myötä seurauskollisuuttakaan ei enää mitata kotiseurakaudella vaan palkkapussin paksuudella. Taitavimmat pelaajat siirtyvät ennemmin tai myöhemmin suurempiin seuroihin ja/tai ulkomaille paremman elintason perässä.

Suomalaiset seurajohtajatkin ovat joutuneet uusien haasteiden eteen. Joukkueesta on tullut tuotantolaitos, joka työllistää 20-30 henkeä. Jostakin pitäisi repiä tuolle porukalle palkkarahat, vaikka tuote kiinnostaa vain pieniä piirejä. Palkan pitäisi vielä olla kilpailukykyinen; jopa niiden seurojen kanssa, jotka eivät ole kaikkia yhteiskunnallisia velvoitteitaan täyttäneet.

Pitkällä tähtäimellä menestyvää seuraa ei rakenneta enää talkoohengellä vaan rahalla. Kaikkien seurojen juhlapuheissa tavoitteeksi asetetaan eritasoista ur-

heilullista menestystä. Taloudelliset realiteetit ovat tehneet mm. sponsoreilta ja pelaajakaupoista saatavan rahan välineeksi tuon urheilullisen menestyksen saavuttamiseksi.

Mutta kaikessa tässä muutoksen pyörteessä en ymmärrä, milloin välineestä – rahasta – tuli itseisarvo, ja urheilulliselle kruunulle – mestaruudelle – jäi vain välinearvo. Sillä näinhän mm. monissa suomalaisseuroissa on käynyt. TamU luovutti liigacupin. MIFK ei edes osallistu Suomen Cupiin. Allianssi on valmis uhraamaan muutaman liigaottelun (Haka, Lahti) tulokset kiinalaisen rahan edessä tavoitellessaan mestaruutta arvokkaampaa pottia jostakin muualta. Virallisesti kuulemma eurokentiltä, vaikka muunkinlaisista poteista on ollut

puhetta. HJK puolestaan on kahtena vuotena peräkkäin vaarantanut mestaruustaistonsa myymällä avainpelaajiaan kesken kauden mitättömällä siirtokorvauksilla. Mestaruustavoitteista ei kuulemma tingitä, mutta yleensä urheilullista menestystä tavoittelevat joukkueet pyrkivät siirtokentän aikana vahvistamaan, ei heikentämään joukkuettaan.

Arvomaailman muutos on tosiasia. Osa jalkapallojohtajista lienee sokäistunut maailmalla liikkuvien suurien rahavirtojen vuoksi, osa lienee muserunut jatkuvan rahapulan alle. Vaikka muistelenkin haikaillen ”vanhoja hyviä aikoja”, ymmärrän, ettei paluuta vanhaan talkooaikakauteen ole. Mutta toivon kuitenkin, että Suomen kentiltä saavutettavat mestaruudet palautettaisiin sille jalustalle, jolle ne kuuluvat. Vain kovalla ja aidolla, kentällä tapahtuvalla mestaruustaistolla voidaan haaveilla suuremmista yleisömassoista. Jos seurat itsessään eivät pokaaleja arvosta, on markkinamiehillä mahdollon tehtävä vakuuttaa suuri yleisö kilpailun järkevyydestä. Ja ketä se mestaruus sitten lopultakaan kiinnostaa? Ainakin sisälläni asuvaa, KuPSia kannattavaa pikkupoikaa.

Hyvällä tuulella

Hyvötytuuli on Kuopion Energian säästötalon ja suomalainen sähkötuote. Sitä saadaan ilmasta - tuulivoimalla. Hyvötytuuli mukiduuuhyödyllisensä on arvokas ja siksi hieman arvokkaampaa. Mutta onko arvokkaampaa kuin yhteinen ympäristö ja tulevaisuus?

Sähköä luonnolla
KUOPION ENERGIA

Päiväluokitus 0205 2002 www.kuopionenergia.fi

KuPSin alkukausi

Tykkä!

KuPSin alkukausi on sujunut kutakuinkin odotusten mukaan. Tätä kirjoitettaessa sijoitus on kymmenes. Esim. Banzain liigaveikkauksessa KuPSia veikkattiin pääosin sijoille 9-11 ja Veikkaajan kevään ennuste laittoi KuPSin sijalle 10. Seuran (tai ainakin Malisen) ennen kauden alkua esittämä tavoite oli liigapaikan säilyttäminen ilman karsintoja.

Yli odotusten KuPS on pelannut ns. päävastustajia vastaan. Jaro-tappiota lukuun ottamatta samoista sijoista kamppailevat joukkueet on hoideltu kunnialla. Pienenä miinuksena tosin vielä Maarianhaminalla omilla hölmöilyillä menetetyt kaksi pistettä. Sen sijaan "yllätyspisteitä" etukäteen kovemmilta joukkueilta ei olla juurikaan saatu. Ainoina kotitasapeli Hakaa ja vierastasapeli TamU:a vastaan. Useassa pelissä KuPS on ollut pelillisesti tasaveroinen, jopa hallitseva. Mutta tehottomuus ja oman päään virheet ovat kostautuneet raskaina pistemenetyksinä.

Pelaajista Istvan ei vakuuttanut maalilla oikein missään vaiheessa ja muutama haparointi vei elintärkeitä pisteitä. Viime peleissä Patrick on saanut näytön paikan ja ainakin tähän asti käyttänyt ne vakuuttavasti. Vallanvaihto maalinsuulla lienee tosiasia. Puolustuksessa topparipari Hurme-Hevi on ollut luotettava ja parantanut koko ajan. Hurme on ollut

varsinkin pääpalloissa erinomainen. Laitapuolustajien tilanne on ollut elävä, ja elää koko ajan. Alkukauden pari Itälä-Pietari oli nopea, mutta virhealtis.

Seuraava pari Pyry-Jonni taas hitaampi ja kokemattomampi. Jospa näistä neljästä loppukaudeksi löytyisi toimiva vakiopari jota voisi sitten tarpeen ja vastustajan mukaan varioida.

Keskikenttä on myös ollut hieman ongelmallinen. Paikkoja ja pelaajia on kierrätetty ja vakiokokoonpanoa etsitään edelleen. Heikelä on parantanut paljon kauden aikana, Turunen ja Tamas eivät ole vielä saaneet irti kaikkea sitä mitä on lupa odottaa. Kaisu vakuuttaa varmuudellaan ja rauhallisuudellaan. Toivottavasti selkävaikeus on voitettu ja Kaisu kuntoutuu loppukaudeksi täyteen iskuun.

Hyökkäyksessä Seth vakuutti alusta asti. Muuten näytti pitkään siltä, että KuPSilta puuttuu maalintekijät. Onneksi Bati ja Edu ovat parantaneet koko ajan ja tulostakin on alkanut syntyä. Oinonen tuo sitten vielä oman lisänsä vaihtoehtoihin, mutta jäänee tällä kaudella vielä vaihtomiehen rooliin. Tahvanainen näyttää jäävän pahasti taka-alalle, mutta yllätyskortti Ropponen on vielä loppuun asti katsomatta.

Edellä mainittujen lisäksi hajaminuutteja ovat saaneet ainakin Kivilä, Patrik Turunen ja Berat Sadik.

Kokonaisuutena nuori, kehittyvä joukkue joka on parantanut paljon kauden aikana. Porukka hoitane liigapaikan suvereenisti ja muodostaa hyvän rungon useaksi vuodeksi eteenpäin. Ennustan KuPSin päätyvän lopulta sijalle 9.

Elokuu
#12 Patrick Bantamoi

Kauden Banzai-pelaajat

Touko- ja kesäkuu
#10 Seth Ablade

Heinäkuu
#17 Edward Anyamkyegh

Vanhan sanonnan mukaan jalkapallo on elämää suurempi peli. Italiassa väitetään peräti elämän olevan osa jalkapalloa. Joidenkin mielestä taas “potkupallo” on typerä peli, jossa parikymmentä ukkoa juoksee kuolleen eläimen nahkapalan perässä. Mielenpitoja on monia, mutta asiaa hetken mietittyään voi tosielämän ja jalkapallon maailman väliltä löytää hämmästyttäviä yhtäläisyyksiä. Seuraa-vassa muutama esimerkki todisteeksi:

KYLMÄ SOTA käytiin kahden suurvallan välillä. Aseina käytettiin mm. uhoamista ja vastapuolen nälvimistä. Osapuolet käyttivät suuria summia rahaa varusteluun ja erittäin mielikuvituksellisten aseiden kehittelyyn. Lopulta sota päättyi 80-90 -lukujen vaihteessa, kun toiselta osapuolelta loppui raha ja valtio lakkasi olemasta.

KYLMÄ SOTA JALKAPALLOMAAILMASSA käytiin kolmen kuopiolaisen jalkapalloseuran välillä. Aseina käytettiin mm. uhoamista ja vastapuolten nälvimistä. Osapuolet käyttivät suuria summia rahaa varusteluun ja jopa sellaisten pelaajien hankkimiseen, joiden taidot olivat mielikuvituksen tuotetta. Lopulta sota päättyi 80-90 lukujen vaihteessa, kun kahdelta osapuolista loppui raha ja seurat lakkasivat olemasta.

PETTÄMINEN: Mauno on tavannut Birgitan jo nuorena ja ollut tämän kanssa uskollisesti naimisissa vuosia. Mauno on kuitenkin nyttemmin tapaillut salaa nuorta Reettaa ja päättää ottaa eron Birgitasta. Birgitan suku on tyrmistynyt tapahtuneesta, uhkaapa Birgitan kaksi vanhempaa veljeä jopa vahingoittaa Maunoa fyysisesti.

PETTÄMINEN JALKAPALLOMAAILMASSA: Manuel on edustanut Barcelonaa jo juniorista asti ja ollut seuran ikoni jo vuosia. Manuel on kuitenkin nyttemmin tapaillut salaa Real Madridin edustajia ja päättää siirtyä Realiin. Barcelonan fanit ovat tyrmistyneitä tapauksesta, uhkaapa parisataa fanaattisinta jopa vahingoittaa Manuelia fyysisesti.

Kuin elämä itse

PROJEKTTITYÖ: Suuren yrityksen pieni työryhmä puurtaa yhteen hiileen työtunteja ja itseään säästämättä todella merkittävän projektin valmiiksi saamiseksi. Ryhmä onnistuu saamaan työn valmiiksi määräajassa. Ryhmä luovuttaa työn projektipäällikölle, joka esittelee työn yrityksen johtokunnalle. Päällikkö saa suitsutusta ja kaiken kunnian onnistumisesta, vaikkei oikeastaan osallistunut projektin tekoon.

PROJEKTTITYÖ JALKAPALLOMAAILMASSA: Mestaruusprojektin ratkaisevassa ottelussa koko joukkue taistelee itseään säästämättä todella rajusti hyökkävää vastustajaa vastaan. Joukkue onnistuu pitämään oman pään puhtaana 90 minuuttia ja pelaamaan pallon kärkimiehelleen, joka iskee maalin juuri ennen päätösvihellystä. Kärkimiestä suitsutetaan ja hän saa kaiken kunnian, vaikkei oikeastaan osallistunut pelitapahtumiin.